

Brief uit New Zealand

Jim van Hellemond

25 november 2004

Geacht bestuur van de Heemkring,

Het was erg emotioneel voor mij om 'boekje De Mulder'¹ te lezen, meegebracht door Heinz en Toos Aarts, die hier nu op vakantie zijn.

Speciaal het onderwerp 'Achter prikkeldraad' deed me veel, omdat ikzelf een van die gevorderde burgers en voerlui was. Toen mijn moeder wist in welke toestand die gevangenen (op het vliegveld, red) waren, gaf ze mij twee broodzakken mee. De ene voor mij en die andere om aan een gevangene te geven.

Die jonge Duitse bewakers en echte fanatieke N.S.B.-ers waren zeer geërgerd omdat de Amerikanen en Engelsen hun mooie vliegveld keer op keer kapot gooiden. Ze waren woest en voor geen rede vatbaar. Ik heb zelf gezien hoe 'n gevangene werd afgerammeld met de kolf van het geweer, omdat hij een pak met brood aannam van mij. Ook ik kreeg een goede aframmeling.

Jim van Hellemond bezig met het schrijven van deze brief

De oudere bewakers waren niet zo slecht, maar waren doodsbenauwd voor de commandant, de Bochel en de Grüne². Van de Grüne heb ik een goed pak slaag gehad met de kolf, omdat ik stond te schuilen voor de regen. Dat was volgens hem niet nodig en omdat ik niet snel genoeg weg kon komen.

¹ Briefschrijver doelt hier op Mulder 93 van oktober 2004

² Grüne Polizei

Voor ons - jonge mannen van 17 - 18 jaar - die geen gevaar kenden, was het een spannende tijd. We hadden plezier als we 's morgens op het vliegveld kwamen en de bomtrechters en de stukken beton die in de lucht staken, zagen.

Altijd dachten wij aan sabotage en om zoveel mogelijk te stelen van de Duitsers, speciaal het materiaal dat nergens meer te koop was.

Ik ben u dankbaar dat ik het boekje heb kunnen lezen, want over die dingen praat je niet gemakkelijk.

Adrianus van Hellemond
Morrinsville
New Zealand